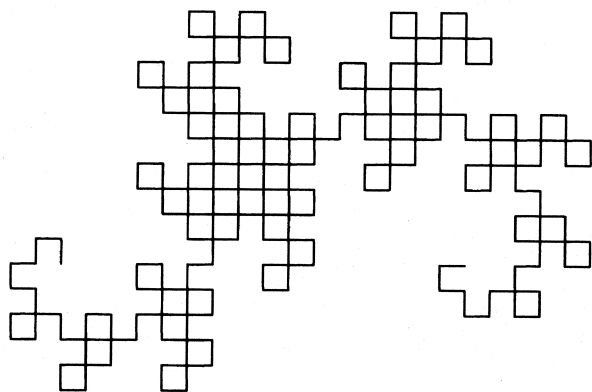

ČTVRTÁ ITERACE

„Nevyhnutelně se začnou vynořovat základní nestability.“

IAN MALCOLM

HLAVNÍ CESTA

Do střechy elektromobilu bubnoval déšť. Tim cítil, jak ho brýle pro noční vidění nepříjemně tlačí do čela. Sáhl na knoflík nad uchem a povolil si pásku. Do očí ho šlehl ostrý fosforeskující záblesk a potom v odstínech elektronické zeleně a černě uviděl elektrický džíp za nimi s doktorem Grantem a doktorem Malcolmem. Bezva!

Doktor Grant se na něj díval přes přední sklo. Tim viděl, jak z palubní desky bere vysílačku. Ozval se praskot statické elektřiny a pak hlas doktora Granta: „Vidíte nás za sebou?“

Tim si vzal vysílačku od Eda Regise. „Vidím vás.“

„Všechno v pořádku?“

„Všechno prima, pane doktore.“

„Zůstaňte v autě.“

„Zůstaneme. Nemějte obavy.“ Vypnul vysílačku.

Ed Regis zabručel. „Vždyť lije jako z konve. Kam bysme chodili,“ zavrčel.

Tim se otočil, aby si prohlédl houštinu po straně cesty. Přes brýle měla jasnou elektronicky zelenou barvu a za ní viděl části zeleného mřížoví plotu. Elektrické džípy zastavily na svahu kopce, což znamenalo, že jsou někde blízko území tyrannosaurů. Bylo by bezvadné vidět tyrannosaura téměř nočními brýlemi. Z toho by doopravdy šel mráz po zádech. Možná že tyrannosaurus zajde k plotu, aby se na ně podíval. Tim byl zvědavý, jestli mu přitom budou ve tmě svítit oči. To by teprve bylo vzrůšo!

Nikde se však nic nehýbalo a nakonec ho to omrzelo. Všichni seděli v autě mlčky. Liják bušil do střechy. Po okénkách stékaly proudy vody. Tim přes ně ani s brýlemi skoro neviděl.

„Jak dlouho už tu stojíme?“ zeptal se Malcolm.

„Nevím. Čtyři nebo pět minut.“

„Nechápu, v čem je problém.“

„Možná zkrat kvůli dešti.“

„Jenže k tomu došlo dřív, než se spustil liják.“

Opět se rozhostilo ticho. Lex řekla vystrašeným hláskem: „Ale neblýská se, že ne?“ Vždycky se bála blesků, teď nervózně seděla a tiskla koženou rukavici v dlaních.

„Co jste říkali?“ ozval se doktor Grant. „Nerozuměl jsem.“

„To jen moje sestra.“

„Ach tak.“

Tim se znovu zahleděl do houštin, ale ani tentokrát nic nepatřil. Začal uvažovat, jestli tyrannosaurus vůbec v noci vychází. Jsou to noční zvířata? Tim si nebyl jistý, jestli o tom někde četl. Měl pocit, že tyrannosauři vycházejí ven za každého počasí ve dne i v noci, že je jim to jedno.

Stále lilo.

„K čertu s tím lijákem!“ zlobil se Ed Regis. „Leje jako z konve.“

„Já mám hlad,“ fňukala Lex.

„Já vím, Lex,“ chlácholil ji Regis, „ale uvízli jsme tady. Auta pohání elektřina z kabelu pod silnicí.“

„Uvízli jsme na jak dlouho?“

„Dokud tu elektriku nespraví.“

Tim naslouchal šumění deště a začal být ospalý. Zívł a otočil se k palmám na levé straně cesty. Náhle se ozvalo zadunění a země se otrásla. Sklouzl zpátky a vtom na chvíli uviděl jakousi temnou siluetu, která rychle přeběhla po silnici mezi oběma auty.

„Bože!“

„Co to bylo?“

„Bylo to velikánské, úplně jako auto...“

„Time! Jsi tam?“

Zvedl vysílačku. „Ano, jsem tu.“

„Viděls to, Time?“

„Ne,“ odpověděl. „Otočil jsem se pozdě.“

„Co to sakra bylo?“ řekl Malcolm.

„Máš nasazené brýle pro noční vidění, Time?“

„Ano. Budu dávat pozor.“

„Byl to tyrannosaurus?“ zeptal se Ed Regis.

„Myslím že ne. Utíkalo to přes cestu.“

„Ale neviděl jsi to, že ne?“ řekl Ed Regis.

„Ne.“

Tim se cítil provinile, že zvíře přehlédl, ať už to bylo cokoli. Náhle na obloze zasvítíl bílý blesk a Tim v brýlích uviděl jasně zelené světlo. Mrkl a začal počítat: „Jednadvacet... dvaadvacet...“

Velmi blízko zaburácel ohlušujícím způsobem hrom.

Lex se rozplakala. „Ne...“

„To přece nic není, miláčku,“ utěšoval ji Ed Regis. „Jenom blesk.“

Tim sledoval jednu stranu silnice. Stále lilo a těžké kapky dopadající na listy je rozechvívaly. Jako by se všechno hýbalo. Jako by všechno ožilo. Přehlížel okolní zeleň...

Náhle se zarazil. Za listy se něco schovávalo.

Tim vzhlédl výš.

Za křovisky až za plotem spatřil silné tělo se šupinatým povrchem připomínajícím kůru stromu. Jenže strom to nebyl... Díval se brýlemi stále výš...

Uviděl ohromnou hlavu tyrannosaura. Zvíře stálo a hledělo přes plot na dva elektrické džípy. Znovu se zablýsklo, ohromné zvíře stáhlo hlavu a zařvalo do oslnivého světla. A zase jen tma a ticho a dunivý déšť.

„Time?“

„Ano, pane doktore.“

„Vidíš, co to je?“

„Ano, pane doktore.“

Tim měl dojem, že doktor Grant se snaží mluvit tak, aby jeho sestru nevyděsil.

„Co se děje?“

„Nic,“ odpověděl Tim a sledoval tyrannosaura brýlemi. „Pořád stojí za plotem.“

„Já toho odsud moc nevidím, Time.“

„Já vidím dobře, pane doktore. Jen tam tak stojí.“

„Fajn.“

Lex stále plakala a popotahovala.

Znovu se rozhostilo ticho. Tim pozoroval tyrannosaura. Ta hlava byla tak obrovská! Zvíře se podívalo z jednoho vozidla na druhé a zase zpátky na první. Zdálo se, že hledí přímo na Tima.

V brýlích mu oči svítily jasně zeleně.

Timovi přeběhl mráz po zádech. Přejížděl pohledem tělo zvířete dolů od masivní hlavy a čelistí a uviděl menší svalnatou přední nohu. Zakývala se ve vzduchu a chytila plot.

„Ježíši Kriste,“ vyjekl Ed Regis.

Největší dravec, jakého kdy svět poznal. Nejstrašnější útok v lidské historii. Profesionálně zdeformovaný mozek Eda Regise už vymýšlel novinové titulky. Regis cítil, jak se mu třesou kolena, nohavice kalhot se třepotaly jako vlajky. Prokristapána, že má ale strach! Kéž by tu nebyl. Ed Regis jako jediný ze všech lidí v obou autech věděl, co to je útok dinosaura. Věděl, jak oběti dopadly. Viděl rozervaná těla lidí napadených raptorem. Jasně se mu vybavovala v paměti. A tohle byl rex! Mnohem, mnohem větší! Největší masožravec, jaký kdy po zemi chodil!

Ježíši Kriste!

Když tyrannosaurus zařval, znělo to strašlivě, jako zvuk z jiného světa. Ed Regis ucítil, jak se mu v kalhotách rozlévá teplo. Pomočil se. Byl v rozpacích a zároveň k smrti vyděšený. Věděl však, že musí něco podniknout. Nemůže tu jen tak zůstat. Musí

něco udělat. *Něco*. Chvějícíma se rukama sáhl na palubní desku. „Ježíši Kriste!“ opakoval.

„To se neříká,“ popotáhla Lex.

Tim zaslechl, jak někdo otevírá dveře auta. V brýlích pro noční vidění se mu obrázek slil v pruhy, ale rozeznal, že Ed Regis vystupuje auta a krčí před deštěm hlavu mezi ramena.

„Haló!“ vykřikla Lex, „kam jdete?“

Ed Regis se však beze slova otočil, rozběhl se pryč od tyrannosaura a zmizel v pralese. Dveře džípu zůstaly otevřené a na palubní desku stříkal déšť.

„Utekl!“ vykřikla Lex. „Kam šel? Nechal nás tu samotné!“

„Zavři dveře,“ požádal ji Tim, jenže Lex místo toho začala křičet: „Nechal nás tu! Utekl!“

„Co se děje, Time?“ ozval se ve vysílačce doktor Grant. „Time?“

Tim se natáhl dopředu a pokusil se dveře zavřít, ze zadního sedadla však nedosáhl na kličku. Ohlédl se na tyrannosaura, když se znova zablesklo a proti oslnivě žhavé obloze se objevila ohromná černá silueta.

„Time, co se děje?“

„Utekl nám. Utekl nám!“

Tim přimhouřil oči. Když znovu vzhlédl, tyrannosaurus tam stál stejně jako předtím, bez hnutí a obrovitý. Od tlamy mu kapal déšť. Přední tlapou se držel plotu...

A potom to Timovi došlo: tyrannosaurus se drží plotu!

V oplocení už není elektrina!

„Lex, zavři ty dveře!“

Ve vysílačce zapraskalo. „Time!“

„Jsem tady, pane doktore.“

„Co se děje?“

„Regis utekl,“ odpověděl Tim.

„Regis co?“

„Utekl. Myslím, že mu došlo, že v plotě už není elektrina,“ řekl Tim.